

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9116/2023
19.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Немања Кузовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Привредни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гжрр 291/22 од 28.11.2022. године, у седници одржаној 19.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гжрр 291/22 од 28.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гжрр 291/22 од 28.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду Прр1 222/21 од 09.12.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу због повреде права на суђење у разумном року исплати на име накнаде имовинске штете износ од 541.564,39 динара са законском затезном каматом од 27.07.2021. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 39.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гжрр 291/22 од 28.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду Прр1 222/21 од 09.12.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП ради уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11 ... 10/23) у вези члана 92. Закона о уређењу

судова („Службени гласник РС“, број 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тужбеног захтева у овом спору је накнада материјалне штете у износу од 541.564,39 динара која је тужиоцу утврђена закључком Трговинског суда у Београду о допуни листе потраживања Ст 75/2007 од 03.07.2008. године при чему је тужилац сврстан у четврти исплатни ред које потраживање ће се кориговати сходно одлуци Уставног суда I Оз 82/2009 од 27.02.2012. године. Предметно потраживање тужиоца није намирено а односи се на неисплаћене зараде у односу на друштвено предузеће Прва српска фабрика шећера Димитрије Туцовић 1898. Решењем Привредног суда у Београду Р4 Ст 461/21 од 18.03.2021. године, усвојен је приговор тужиоца за суђење у разумном року.

Усвајање тужбеног захтева тужиоца у складу је са ставом заузетим на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 02.11.2018. године, да Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа која су без њихове кривице остала неизвршена и у поступку стечаја вођеном над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року.

Како је назначена пресуда донета у складу са назначеним ставом заузетим на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда, то не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана нити потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Сходно наведеном, Врховни суд је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 2. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побитаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 27.07.2021. године, а вредност предмета спора је 541.564,39 динара.

Имајући у виду да вредност предмета спора побитаног дела пресуде не достиже захтевани ревизијски цензус, следи да ревизија тужене недозвољена.

У складу са изнетим, одлучено је као у ставу другом изреке применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић